

**การพัฒนาแนวทางการตรวจงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับ
และผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑**

วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ๑) พัฒนาแนวทางการตรวจงานเขียน และการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน ๒) ศึกษาผลของการใช้แนวทางการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยก่อนและหลังได้รับข้อมูลย้อนกลับ และ ๓) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับ งานเขียนของ นิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ หลังได้รับข้อมูลย้อนกลับ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๓๗ คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบทดสอบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผลการวิจัยพบว่า ๑) แนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับประกอบด้วย ๔ ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นที่ ๑ ขั้นเตรียมก่อนการเขียน ขั้นที่ ๒ ขั้นเขียนงาน ขั้นที่ ๓ ขั้นตรวจแก้งานและให้ข้อมูลย้อนกลับ และขั้นที่ ๔ ขั้นนำข้อมูลย้อนกลับไปใช้ ๒) ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ๓) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโดยผู้สอนและโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนในระดับมาก และโดยตนเองในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: แนวทางการตรวจงาน / การให้ข้อมูลย้อนกลับ / งานเขียน

Abstract

The purposes of this research were to develop guideline for correcting and giving feedback; to study the effects of using guideline for correcting and giving feedback on their writing essays ability before and after receiving feedback; and to study the satisfying with guideline for correcting and giving feedback of undergraduate students after receiving feedback. The sample was 37 first year undergraduate students of Faculty of Education, Chulalongkorn University. Data Collection instruments were (1) the writing essays ability test (2) the satisfaction with guideline for correcting and giving feedback writings test. The findings of this research were as follows: 1) The guideline for correcting and giving feedback consisted of 4 main stages as follows: 1. the preparation before writing stage; 2. the writing stage; 3. the correcting and giving feedback; and 4. the applying stage. 2) Students received the developed guidelines for correcting and giving feedback had posttest score of the writing essay ability higher than that of the pretest score at the .05 level of significance. 3) Students were satisfied with guideline for correcting and giving feedback writings by a teacher and by classmates at a high level; and by their own writings at a medium level.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเขียนเป็นหนึ่งในทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร โดยที่ผู้เขียนส่งสารออกไปด้วยการใช้ลายลักษณ์อักษรที่มีความหมาย เพื่อให้ผู้รับสารอ่านแปลความหมายเกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้ส่งสาร การเขียนจึงมีความจำเป็นและสำคัญมากสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่จะต้องนำมาใช้เรียบเรียง ความรู้จากคำบรรยายของครูอาจารย์หรือบันทึกความรู้จากตำราต่างๆ (กองทัพ เคลือบพินิจกุล, ๒๕๔๒: ๗-๙) อย่างไรก็ตามแม้ว่าการเขียนจะมีความสำคัญสำหรับผู้เรียน แต่ในทางปฏิบัติพบว่า ผู้เรียนเขียนผิดพลาดในลักษณะต่างๆ อาทิ มีข้อผิดพลาดในการใช้คำ ชนิดต่างๆ การแต่งประโยค การใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย การสะกดการันต์ การใช้อักษรย่อ และเครื่องหมายต่างๆ การใช้ตัวเลขแทนตัวอักษร การเว้นวรรคตอน การขึ้นย่อหน้า ข้อความที่เขียนขาดการเน้นย้ำและขาดความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ทำให้งานเขียนขาดความสมบูรณ์ และขาดความมีเอกภาพของเรื่อง การเขียนข้อความค้างไว้ แล้วไม่มีประโยคขยายความมาต่อ แต่ข้ามไปประเด็นอื่นต่อไป ปัญหาเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดมาก ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชาต่างๆ และในชีวิตประจำวันได้

แม้ว่าสถาบันการศึกษาจะให้ความสำคัญและเน้นการฝึกฝนทักษะการเขียนแก่ผู้เรียนอย่างมากแล้วก็ตาม แต่จากประสบการณ์การสอนรายวิชาดังกล่าวมาโดยตลอดยังคงพบว่า ผู้เรียนประสบปัญหาด้านการเขียน ดังนั้นนอกเหนือจากเนื้อหาสาระ หลักการ และแนวทางการเขียนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผู้สอนแล้ว จึงควรมีวิธีการที่จะให้ข้อมูลด้านการเขียนแก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้รับไปปรับปรุงการเขียนของตนเอง จนผู้เรียนสามารถเขียนความเรียงภาษาไทยโดยใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ ด้านการให้รายละเอียดมาเรียบเรียงความคิดและถ่ายทอดเนื้อหาออกมาอย่างเป็นระบบ โดยใช้สำนวนภาษาถูกต้อง สละสลวย และใช้กลไกในการเขียนอย่างถูกต้อง ซึ่งวิธีการ ตรวจงานและการ ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาแนวทางการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑
๒. เพื่อศึกษาผลของการใช้แนวทางการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยก่อนและหลังได้รับข้อมูลย้อนกลับ
๓. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อแนวทางการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ หลังได้รับข้อมูลย้อนกลับ

สมมติฐานของการวิจัย

๑. นิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ มีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยหลังการได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนสูงกว่าก่อนการได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียน

๒. นิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ มีความพึงพอใจต่อการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโดยผู้สอนมากกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนและโดยตนเอง และ นิสิตเห็นว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานเขียนของตนเองต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาไทย โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแนวทางการตรวจงาน รวมทั้งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาภาษาไทย ๒ ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๔๗ ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำข้อมูลจากการศึกษามากำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

๒. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยการศึกษาสาระสำคัญของวิธีการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ และรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา และบทความต่างๆ ทั้งของไทย (ประสิทธิ์ กาศย์กลอน, ๒๕๑๘; เอมอร ชิตตะโสภณ, ๒๕๒๙ และ ธีญา สังขพันธ์, ๒๕๔๘) และต่างประเทศ (Jacobs, 1981; Sherman, 1994; O'Malley and Pierce, 1996; Gunning, 2002; Lewis, 2003; Lunsford & Bridges, 2005; Robinson, 2006; Wax, 2010) เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และสรุปสาระสำคัญ

๓. การกำหนดแนวทางการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ ดำเนินการโดยนำสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษามากำหนดเป็นแนวทางในการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยคัดเลือกสาระสำคัญที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะงานเขียนของไทย และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และนำมาเรียบเรียงเขียนเป็นขั้นตอนของแนวทางการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยของรัฐระบบปิด ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนรายวิชาภาษาไทยในชั้นปีที่ ๑

การสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๑ ตอนเรียนจากทั้งหมด ๑๒ ตอนเรียน ซึ่งเป็นนิสิตที่เรียนวิชา ๒๗๑๙๑๑๑ ภาษาไทย ๒ ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๑ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตจำนวน ๓๗ คน

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อ แนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ แนวทางการตรวจงาน และแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งเครื่องมือทุกฉบับมีการตรวจสอบคุณภาพโดยการทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยมี ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ สำหรับการทดสอบสมมติฐานทางสถิติใช้เทคนิคทางสถิติ t-test

๒. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะงานเขียนของผู้เรียน และสร้างข้อสรุป และนำข้อมูลจากแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนางานเขียนครั้งต่อไป และด้านประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการตรวจงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับและผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๑. การพัฒนาแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับ แนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่ได้รับการพัฒนาขึ้นประกอบด้วย ๔ ขั้นตอนหลัก ในขั้นที่ ๑ เป็นขั้นเตรียมผู้เรียนก่อนลงมือเขียนงาน โดยผู้สอนให้ความรู้เกี่ยวกับงานเขียน และอธิบายแนวทางการตรวจงานเขียน ขั้นที่ ๒ และ ๔ เป็นขั้นเขียนงาน โดยขั้นที่ ๒ เป็นการเขียนงานตามที่ได้รับมอบหมาย และขั้นที่ ๔ เป็นขั้นการเขียนที่ ผู้เขียนปรับปรุงงานเขียน ของตนตามข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับ และขั้นที่ ๓ เป็นขั้นตรวจแก้งาน ตามแนวทางการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ รายละเอียดขั้นตอนย่อยของแต่ละขั้นมีดังนี้

ขั้นที่ ๑ ขั้นเตรียมก่อนการเขียน

๑.๑ ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบการเขียนเบื้องต้นก่อนการเรียน เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนมีความรู้หรือปฏิบัติสิ่งใดได้หรือไม่ได้มาแล้วบ้าง เพื่อบันทึกเป็นข้อมูลและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเขียนของผู้เรียนต่อไป

๑.๒ ผู้สอนอธิบายหลักการเขียนงานเขียนแต่ละประเภท ได้แก่ ลักษณะของงานเขียน องค์ประกอบของงานเขียน วิธีการเขียนงานเขียนแต่ละประเภท ตัวอย่างงานเขียน ประกอบการอธิบาย การวางโครงเรื่อง และการลำดับเรื่องราวในการเขียน

๑.๓ ผู้สอนชี้แจงและอธิบายรายละเอียดของแนวทางการตรวจงานเขียนแก่ผู้เรียน ได้แก่ จุดประสงค์ของการตรวจงาน และแนวทางในการตรวจงานซึ่งประกอบด้วย ๑) องค์ประกอบของการพิจารณางานเขียน ๕ ด้าน ๒) เกณฑ์การตรวจให้คะแนนงานเขียน ๓) วิธีการและสิ่งที่ควรปฏิบัติในการตรวจงาน และ ๔) สัญลักษณ์ในการตรวจงาน

ในขั้นการเตรียมก่อนการเขียนนี้ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างงานเขียน ตัวอย่างการตรวจงานโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆ และการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนตามแนวทางที่ได้เรียนรู้ และอาจมีการให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นคู่ได้ฝึกตรวจงานและให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนด้วยตนเองก่อนที่จะฝึกปฏิบัติจริงในการตรวจงานเขียนของเพื่อนหรือของตนเอง

๑.๔ ผู้สอนมอบหมายงานเขียนแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ ๒ ขั้นเขียนงาน

๒.๑ ผู้เรียนลงมือเขียนงานตามประเภทของงานเขียนและหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย

๒.๒ หากเป็นกรณีเขียนงานในชั้นเรียน ระหว่างผู้เรียนกำลังเขียนงาน ผู้สอนควรเดินสำรวจงานเขียนของผู้เรียนทั้งชั้นเรียน และนำลักษณะที่ผู้เรียนทำได้ดีและไม่ดีบันทึกเป็นรายการสำรวจเขียนลงบนกระดานดำ เมื่อผู้เรียนเขียนงานเสร็จแล้วจึงให้ผู้เรียนประเมินงานเขียนของตนเองหรือของเพื่อนตามรายการสำรวจที่ผู้สอนเขียนไว้บนกระดานดำนั้น

๒.๓ หากผู้เรียนมีข้อสงสัยหรือต้องการซักถามเกี่ยวกับวิธีการเขียน ผู้เรียน สามารถขอความช่วยเหลือจากผู้สอนได้ระหว่างการเขียน

ขั้นที่ ๓ ขั้นตรวจแก้งานและให้ข้อมูลย้อนกลับ

๓.๑ ผู้ตรวจงานตรวจงานเขียนและให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน

๓.๒ ผู้ตรวจงานส่งงานเขียนและข้อมูลย้อนกลับคืนแก่ผู้เขียน

๓.๓ ผู้เขียนพิจารณางานเขียนและข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับคืน

๓.๔ ผู้ตรวจงานเสนอข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เขียน โดยเลือกวิธีการตามแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับได้ตามความเหมาะสมดังนี้

ผู้ตรวจงานเป็นผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน

(๑) แสดงตัวอย่างทั้งตัวอย่างที่ดีและตัวอย่างที่ผิดพลาดให้ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนเห็นพร้อมกัน และผู้ตรวจงานแสดงความคิดเห็นและระบุข้อผิดพลาดที่พบในงานเขียนโดยไม่ระบุชื่อของผู้เขียนงานฉบับนั้น

(๒) ผู้เรียนอภิปรายร่วมกันทั้งชั้นเรียนเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของข้อผิดพลาดนั้นว่ามาจากข้อผิดพลาดในกระบวนการเขียน หรือมาจากความไม่รู้ของผู้เขียน

(๓) ให้ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนคัดสรรประเด็นที่สนใจจากข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับมา ๑ ประเด็น แล้วผู้สอนเขียนประเด็นนั้นลงบนกระดานดำ และบันทึกข้อเสนอแนะของผู้เรียนในชั้นเรียนลงบนกระดานดำ

ผู้ตรวจงานเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน

(๑) การแลกเปลี่ยนงานเขียน โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกันอ่าน แล้วจึงรายงานลักษณะที่ดีและลักษณะที่ควรปรับปรุงในงานเขียนของเพื่อนอย่างละหนึ่งประการ

(๒) การเปรียบเทียบงานเขียน โดยให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่และเปรียบเทียบงานเขียนของพวกเขาจำนวนสองย่อหน้า และผู้สอนตั้งคำถามเพื่อเปิดประเด็นให้ผู้เรียนเริ่มการอภิปรายและให้ข้อมูลย้อนกลับ

(๓) การเขียนประโยคลงบนกระดานดำ โดยผู้เรียนแต่ละคนให้รายละเอียดประโยคใจความสำคัญของงานเขียนแล้วจึงเขียนประโยคนั้นลงบนกระดานดำ จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกคนให้พิจารณาประโยคดังกล่าว และเขียนข้อมูลย้อนกลับของตนลงบนกระดานดำนั้น

ผู้ตรวจงานเป็นตัวผู้เขียนเอง

กรณีผู้เขียนเป็นผู้ตรวจงานของตนเองผู้เขียนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับได้โดยอิสระ ยกตัวอย่างเช่น ผู้เรียนอ่านทบทวนงานเขียนของตนเองหลังเขียนเสร็จ และระบุประเด็นที่ตรวจพบทั้งที่ทำได้ดีแล้วและที่ยังมีข้อบกพร่องลงในแบบให้คะแนนที่ได้รับจากผู้สอน ซึ่งแบบให้คะแนนนี้จะมีประเด็นต่างๆ ที่ควรสังเกตในงานเขียน

๓.๕ ผู้ตรวจงานเปิดโอกาสให้ผู้เขียนซักถาม ซึ่งทำได้ดังนี้

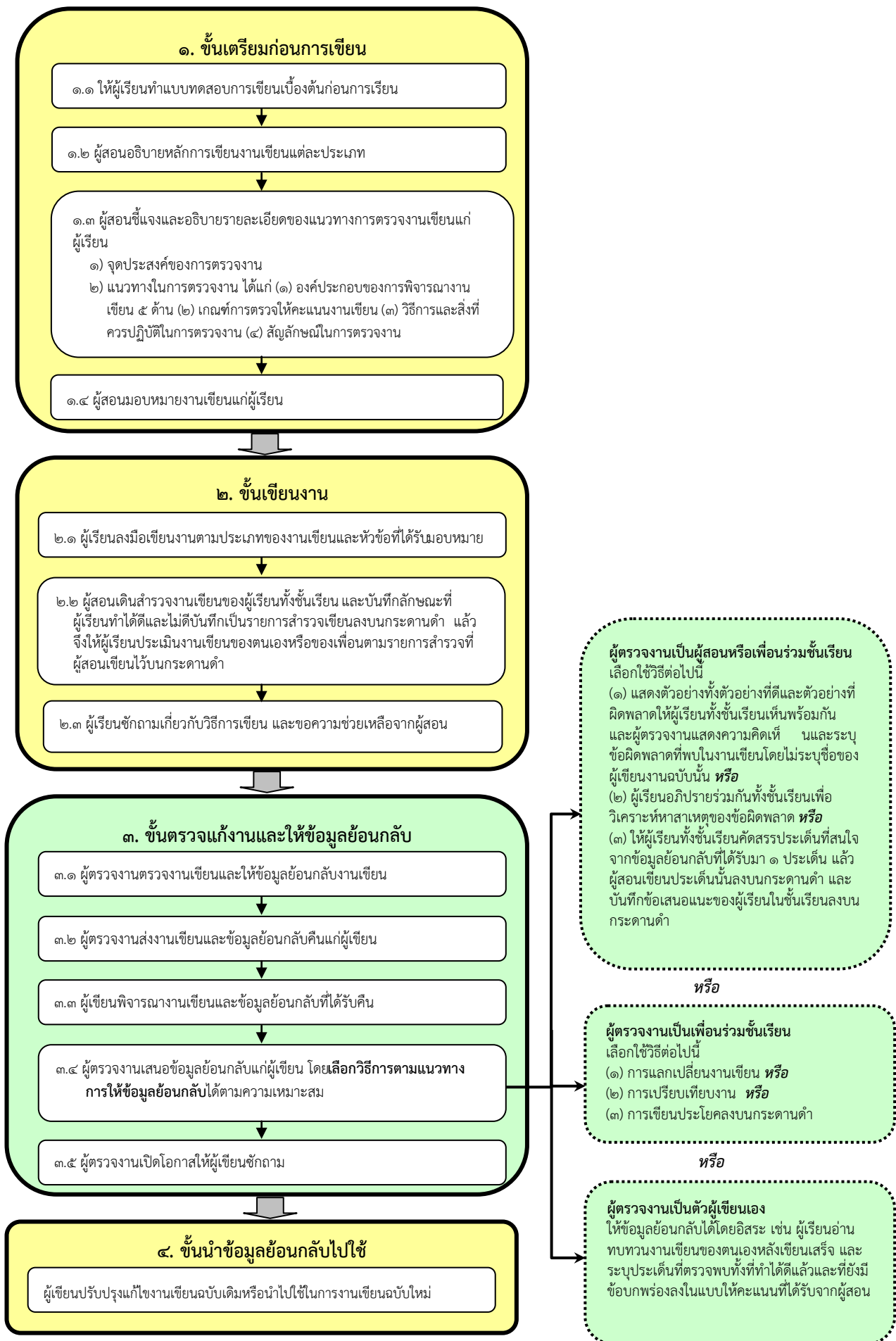
(๑) ซักถามผู้ตรวจงานแบบตัวต่อตัว อาจเป็นการซักถามในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน

(๒) ซักถามในชั้นเรียนเพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับฟังข้อสงสัยนั้นด้วย

ขั้นที่ ๔ ขั้่นนำข้อมูลย้อนกลับไปใช้

ผู้เขียนปรับปรุงแก้ไขงานเขียนฉบับเดิมหรือนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับไปใช้ในการเขียนงานฉบับใหม่เพื่อให้งานเขียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

รายละเอียดของแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับข้างต้นสรุปได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ ๑ ขั้นตอนของแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน

๒. ผลของการใช้แนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ ในด้านความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และความพึงพอใจที่มีต่อแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๒.๑ นิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ มีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒.๒ นิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ มีความพึงพอใจ ที่มีต่อแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโดยผู้สอนและโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕๓ และ ๗๒.๕๕ ตามลำดับ และมีความพึงพอใจที่มีต่อแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโดยตนเองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕๔ โดยผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานเขียนของตนเองในครั้งต่อไป โดยนำข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องของตนเอง รวมทั้งนำสิ่งที่ได้เรียนรู้และได้เห็นจากตัวอย่างงานเขียนของเพื่อนไปใช้ปรับปรุงงานเขียนของตนเองต่อไป นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้รับประโยชน์จากข้อมูลย้อนกลับต่อการพัฒนางานเขียนของตนเองโดยตรง และได้รับประโยชน์อื่นๆ จากการฝึกตรวจงานและให้ข้อมูลย้อนกลับโดยอ้อมด้วย

การอภิปรายผลการวิจัย

๑. การพัฒนาแนวทางการตรวจงาน และการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน

ในการพัฒนาแนวทางนี้ผู้วิจัยศึกษา วิเคราะห์ และเลือกแนวทางที่นักวิชาการเสนอไว้ ซึ่งมีลักษณะเหมาะสมกับบริบทในชั้นเรียนและวิธีการเขียนงานเขียนของไทย จากนั้นจึงสังเคราะห์เป็นขั้นตอนของแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน ๔ ขั้นตอนหลัก ซึ่งการที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ สามารถช่วยแก้ไขปัญหาในการเขียนความเรียงของผู้เรียนด้านการให้รายละเอียดเพื่อขยายใจความสำคัญ การเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างมีเอกภาพและสัมพันธภาพการใช้คำ การแต่งประโยค กลไกการเขียน ตามข้อมูลสภาพปัญหาที่ผู้วิจัยศึกษาไว้ได้ เพราะแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่พัฒนาขึ้นนี้มีลักษณะดังนี้

๑.๑ การเตรียมความพร้อมแก่ผู้เรียน

ในขั้นเตรียมก่อนการเขียน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ ๑ ของแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน ผู้สอนมีการทดสอบการเขียนผู้เรียนเพื่อทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียนความเรียงของผู้เรียนว่าผู้เรียนแต่ละคนมีปัญหาในด้านใด เพื่อที่ผู้สอนจะได้เน้นแก้ปัญหาแก่ผู้เรียนในประเด็นปัญหาที่ควรแก้ไข โดยการอธิบายหลักการเขียนงานแก่ผู้เรียนให้สอดคล้องกับปัญหาที่พบ รวมทั้งในขั้นตอนนี้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด ซึ่งการปฏิบัติในลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับสิ่งที่ Robinson (2006) ได้เสนอไว้ว่า เมื่อผู้สอนพบข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนควรแก้ไขจาก การทดสอบเบื้องต้นแล้ว วิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดนี้ได้คือ การให้ชั้นเรียนช่วยในการผลิตงานเขียน โดยการวางโครงร่างของเรื่องที่จะเขียน และลำดับเรื่องราวในงานเขียน ผู้เรียนจะพูดคุยปรึกษาหารือกันเพื่อให้ประเด็นที่จะเขียนสามารถสื่อความหมายได้ตามต้องการ

การที่ผู้สอนชี้แจงและอธิบายรายละเอียดของแนวทางการตรวจงานเขียนแก่ผู้เรียน ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบ ๕ ด้านที่ผู้เรียนควรให้ความสำคัญ ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการเรียบเรียงความคิด ด้านการใช้ถ้อยคำสำนวน ด้านการใช้ไวยากรณ์ และ ด้านกลไกของการเขียน รวมถึงเกณฑ์การตรวจให้คะแนนงานเขียนซึ่งสอดคล้อง อกกับองค์ประกอบของงานเขียนทั้ง ๕ ด้านนั้น จะทำให้ผู้เรียนทราบรายละเอียดที่ตนควรให้ความสำคัญและต้องระวังมากยิ่งขึ้นในระหว่างการปฏิบัติใน *ขั้นเขียนงาน ซึ่งเป็นขั้นที่ ๒* ของแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับนี้ เพ ราะเกณฑ์การตรวจให้คะแนนงานเขียนที่ผู้เรียนได้รับทราบก่อนเริ่มลงมือเขียนนั้นมีรายละเอียดในแต่ละระดับคุณภาพ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนทราบว่า ผลงานการเขียน ของตนเองนั้นควรได้รับผลการประเมินในระดับคะแนนที่เท่าใด และหากผู้เรียนต้องการได้รับผลการประเมินในระดับดี มากนั้น งานเขียนของตนเองต้องมีลักษณะใด

๑.๒ การใช้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงระหว่างการเขียน

ใน *ขั้นที่ ๒ ขั้นเขียนงาน* ระหว่างที่ผู้เรียนเขียนงาน ในขั้นเรียน ผู้สอนสามารถเดินสำรวจงานเขียนของผู้เรียนทั้งชั้นเรียน และบันทึกข้อมูลลักษณะงานเขียนของผู้เรียนในรายการสำรวจไว้บนกระดาน แล้วจึงให้ผู้เรียนประเมินงานเขียนของตนเองหรือของเพื่อนตามรายการสำรวจนั้นหลังเขียนงานเสร็จ ซึ่งวิธีการดังกล่าวเป็นวิธีที่ Lewis (2003) เสนอไว้ให้ผู้สอนปฏิบัติในระหว่างผู้เรียนกำลังเขียนงานเขียน ปัญหาที่ผู้สอนสำรวจพบและเขียนไว้บนกระดานนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนนำปัญหาดังกล่าวย้อนกลับมาพิจารณาในงานเขียนของตนเองเพื่อแก้ไขปัญหานั้นและช่วยให้ข้อบกพร่องในการเขียนลดลงได้ และหากผู้เรียนมีข้อสงสัยระหว่างการเขียนงานหรือต้องการซักถามเกี่ยวกับวิธีการเขียน ผู้สอนสามารถเสนอแนะ ให้ข้อมูลเพิ่มเติม หรือยกตัวอย่างงานเขียนแก่ผู้เรียนได้

๑.๓ การสะท้อนผลงานการเขียนแก่ผู้เขียน

การสะท้อนข้อมูลการเขียนย้อนกลับไปยังผู้เขียน ใน *ขั้นที่ ๓ ตรวจแก้งานและให้ข้อมูลย้อนกลับ* เป็นขั้นตอนการให้ข้อมูลหลังจากที่ได้ตรวจงานเขียนแล้ว ซึ่งผู้ตรวจงาน ในที่นี้อาจเป็นผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือตัวผู้เขียนเอง ได้ตรวจงานตามแนวทางการตรวจงานที่ได้ทราบแล้วในขั้นเตรียมก่อนการเขียน

ในขั้นตอนนี้เมื่อผู้เขียนได้รับงานกลับคืนมา ซึ่งในงานเขียน นั้นจะปรากฏข้อมูลย้อนกลับทั้งที่เป็นลักษณะเด่นและข้อบกพร่องในแต่ละด้าน ข้อมูลเหล่านี้ช่วยให้ผู้เขียนทราบว่า ตนยังมีสิ่งใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในการเขียนครั้งต่อไป เพื่อให้ข้อบกพร่องเหล่านั้นลดลง อีกทั้งยังทำให้ผู้เขียนทราบว่า ปัญหาที่ตนเองได้รับทราบในขั้น ึ่งต้นในขั้นเตรียมก่อนการเขียน และในขั้นเขียนงานนั้น ผู้เขียนได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ตรงประเด็นหรือตรงกับปัญหาของตนแล้วหรือไม่อีกด้วย

นอกจากนี้ ในขั้นตอนนี้ผู้ตรวจงานได้เปิดโอกาสให้ผู้เขียนซักถามผู้สอนแบบตัวต่อตัว หรือซักถามให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ฟังก็ ะยากับประเด็นที่เป็นข้อสงสัยซึ่งผู้เขียนพิจารณาแล้วยังไม่กระจ่างในประเด็นนั้นๆ การปฏิบัติในลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับที่ Lewis (2003) เสนอไว้ว่า ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสนทนาเกี่ยวกับงานเขียนของตน ทั้งนี้รวมถึงการแสดงความคิดเห็นและการถามคำถามด้วย ซึ่งกา รพูดคุยนี้อาจช่วยให้ผู้สอนให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล และผู้เรียนสามารถถามเกี่ยวกับข้อมูลย้อนกลับของผู้สอนเพื่อให้เข้าใจได้ชัดเจน และข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจาสามารถทดแทนวิธีการให้ข้อมูลที่เป็นการเขียนได้

๒. ผลของ การใช้แนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับ งานเขียน และ ความพึงพอใจที่มีต่อการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน

การอภิปรายผลในส่วนนี้ผู้วิจัยแบ่งการอภิปรายเป็น ๒ ประเด็น ดังนี้

๒.๑ ผลของการใช้แนวทางการตรวจงานและการให้ ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนในด้าน ความสามารถในการเขียนความเรียง

การศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนด้านความสามารถในการเขียน ความเรียงพบว่า นิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ มีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า แนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ได้พัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนความเรียงได้ เนื่องด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๒.๑.๑ ในขั้นตอนของแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนมีการเตรียมความพร้อมและประเมินความสามารถเบื้องต้นผู้เรียน ซึ่งเป็น ขั้นตอนที่ ๑ ขั้นเตรียมก่อน การเขียน โดยให้ผู้เรียนทดสอบการเขียนความเรียงก่อนใช้แนวทางที่พัฒนาขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนทราบ ว่าความสามารถในการเขียนของตนเองในแต่ละด้านซึ่งได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการเรียบเรียงความคิด ด้านการใช้ถ้อยคำสำนวน ด้านการใช้ไวยากรณ์ และด้านกลไก การเขียนของตนเองนั้นอยู่ในระดับใด มีลักษณะใดที่ผู้เรียนทำได้ในระดับดีแล้ว และมีลักษณะใดที่ควรปรับปรุงแก้ไขในการเขียนครั้งต่อไป เพื่อให้ตนเองแก้ไขปัญหาการเขียนได้ตรงจุดอย่างแท้จริง

๒.๑.๒ เมื่อผู้เรียนทราบข้อมูลลักษณะการเขียนงานของตนเองและได้เรียนรู้ แนวทาง การตรวจงานและวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอน ซึ่งเป็นขั้นตอนย่อยของขั้นเตรียม ความพร้อมก่อนการเขียนแล้วนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนทราบว่า มีประเด็นใดในการเขียนงานแต่ละครั้งที่ ต้องคำนึงถึงบ้าง ซึ่งการได้เรียนรู้แนวทางเหล่านี้รวมทั้งได้เห็นตัวอย่างการให้ข้อมูลย้อน กลับจากผู้สอนก่อนในครั้งแรกจะช่วยให้ผู้เรียนระมัดระวังและให้ความสำคัญกับประเด็นที่เป็นข้อบกพร่องของ ตนเองในระหว่างการเขียนงานมากยิ่งขึ้น

๒.๑.๓ ในขั้นตอนที่ ๓ ขั้นตรวจแก้งานและให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียน ได้รับการตรวจงานและการข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะมีรายละเอียดต่างๆ ทั้งที่เป็นลักษณะ เด่นและข้อบกพร่องจากผู้ตรวจงานแล้ว ข้อมูลเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนทราบว่า งานของตนนั้นมีการพัฒนาในแต่ละด้านมากน้อยเพียงใด และมีประเด็นใดเพิ่มเติม ที่ควรให้ความสำคัญในการเขียน งานครั้งต่อไปอีกหรือไม่ ดังแสดงให้เห็นจากคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนความเรียงทั้ง ๔ ครั้งซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาเกือบทุกด้านสูงขึ้น กล่าวคือ ความสามารถในการเขียนความเรียง ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการ ใช้ถ้อยคำสำนวน และด้านการใช้ไวยากรณ์ ผู้เรียนมีการพัฒนาสูงขึ้นในแต่ละครั้ง

ส่วนความสามารถในการเขียนความเรียงอีก ๒ ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียบเรียงความคิด ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยลดลงในการเขียนครั้งที่ ๒ แต่มีพัฒนาการดีขึ้นในครั้งที่ ๓ และ ๔ ที่ผลเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในการเขียนครั้งที่ ๒ ซึ่งเป็นการเขียนความเรียงวิจารณ์วรรณกรรมเรื่องให้ผู้เรียนอ่านซึ่ง ผู้เรียนยังมีประสบการณ์ในการเขียนวิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนไม่มากเพียงพอที่จะทำให้นำเสนอข้อมูลและให้เหตุผลประกอบการเขียนได้ชัดเจนและสมบูรณ์

ส่วนด้านกลไกการเขียนพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นในครั้งที่ ๒ และ ๓ แต่มีคะแนนเฉลี่ยลดลงในครั้งที่ ๔ ที่ผลเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในการเขียนครั้งที่ ๔ ซึ่งเป็นการเขียนเล่าเรื่องของ

ตนเองโดยใช้วิธีการตรวจงานและให้ข้อมูลย้อนกลับโดยตนเอง ผู้เรียนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่นำมาเรียบเรียงเขียน และผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์ทำให้ขาดความระมัดระวังด้านกลไกการเขียน เนื่องจากโปรแกรมการพิมพ์ที่ผู้เรียนใช้มักมีการตัดคำให้โดยอัตโนมัติ หรือพิมพ์คำผิดพลาดโดยไม่ได้รายงานกลับมาตรวจทานก่อนส่งจึงทำให้เกิดข้อบกพร่องด้านกลไกการเขียนในลักษณะนี้ค่อนข้างมาก

อย่างไรก็ดีแม้ว่าจะมีความสามารถ ๒ ด้านที่ลดลงในบางครั้งของการเขียน แต่ผล การเขียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับน่าพอใจแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียนในด้านการเขียน ความเรียง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wolter (1975) และ Paulus (2000) ที่พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนสูงกว่าการไม่ได้รับ ข้อมูลย้อนกลับ

๒.๒ ความพึงพอใจที่มีต่อแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน

การศึกษาผลของใช้แนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนด้าน ความพึงพอใจที่มีต่อแนวทาง การตรวจงานและการให้ ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนพบว่า นิสิตรระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ ๑ มีความพึงพอใจต่อ แนวทางการตรวจงานและการให้ ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโดยผู้สอนและ โดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕๓ และ ๗๒.๕๕ ตามลำดับ และมีความพึงพอใจต่อแนวทาง การตรวจงานและการให้ ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโดยตนเองในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๖๙ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Zacharias (2007) ที่พบว่า ครูและนักเรียนส่วนใหญ่พึงพอใจและมีเจตคติทางบวกต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครู

สาเหตุที่ผู้เรียนพึงพอใจต่อแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับจาก ผู้สอนสูงเป็นอันดับ ๑ นั้นเนื่องจากผู้เรียนเห็นว่า ข้อมูลย้อนกลับที่ผู้สอนให้แก่ผู้เรียนนั้นครอบคลุม มีมาตรฐาน เป็นกลาง มีความถูกต้อง และน่าเชื่อถือ รวมทั้งผู้สอนได้ชี้แจงให้เห็นข้อผิดพลาด ให้คำแนะนำได้อย่างละเอียด เข้าใจง่าย ทำให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง และนำไปใช้ปรับปรุงการเขียนของตนเองครั้งต่อไปได้ เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ที่เป็นประโยชน์สำหรับตนเองได้ดี ผู้เรียนจึงมีความพึงพอใจต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยผู้สอนสูงที่สุด ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลเชิงบรรยายผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ผู้สอนเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการเขียนงานโดยตรงจึงเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลได้ดีกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน และโดยตนเอง

อย่างไรก็ดี มีผู้เรียนบางคนให้ความสำคัญกับคะแนนที่ได้รับค่อนข้างมาก ซึ่งคะแนนที่ผู้เรียนได้รับอยู่ในระดับต่ำทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่มีกำลังใจในการเรียน ซึ่งข้อค้นพบจากการวิจัยในส่วนนี้ สอดคล้องกับที่ Lewis (2003) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า แม้ว่าข้อมูลย้อนกลับจะมีความสำคัญต่อผู้เรียน แต่ผู้สอนควรคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เรียนด้วย เนื่องจากผู้สอนไม่อาจทราบความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนแต่ละคนได้ ผู้เรียนแต่ละคนจะให้ความสำคัญกับข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากผู้สอนแตกต่างกัน บางคนให้ความสำคัญเพียงคะแนนที่ได้รับ บางคนอ่านข้อมูลย้อนกลับของผู้สอนและเพิกเฉยข้อเสนอแนะในข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับ แต่บางคนจะตั้งใจอ่านข้อมูลย้อนกลับ และซักถามผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ ดังนั้นผู้สอนควรใช้เวลาในการซักถามผู้เรียนเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับงานของผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลย้อนกลับได้ชัดเจน จากข้อเสนอแนะของ Lewis นี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า แม้ผู้สอนจะมีการให้คะแนนผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำเพื่อบอกระดับความสามารถในการเขียนของผู้เรียน แต่ผู้สอนควรเขียนข้อความหรือกล่าวด้วยวาจาเพื่อ ให้กำลังใจ

หรือข้อความที่แสดงความเชื่อมั่นในตัวผู้เรียนว่าสามารถพัฒนางานเขียนให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป เพื่อเป็นการสร้างกำลังใจแก่ผู้เรียนสำหรับการเขียนงานในครั้งต่อไป

นอกจากนี้ ผู้เรียนบางคนให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้สอนควรให้ข้อเสนอแนะต่องานเขียนของตนเองมากยิ่งขึ้น จากข้อเสนอแนะของผู้เรียนนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้เรียนบางคนอาจได้รับข้อมูลไม่เพียงพอ ซึ่งปัจจัยที่ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนนั้นที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อมูลได้อย่างละเอียดครบทุกคนนั้น เนื่องจากผู้วิจัยมีการตรวจงานและให้ข้อเสนอแนะตามองค์ประกอบของงานเขียนทุกองค์ประกอบ โดยมีการให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้เรียนทำได้ดีและส่วนที่เป็นข้อผิดพลาดที่สำคัญซึ่งเป็นเรื่องข้อผิดพลาดที่อาจทำให้งานเขียนขาดความสมบูรณ์ เช่น การให้ข้อมูลสนับสนุนใจความสำคัญให้ละเอียดและสอดคล้องกัน การเรียบเรียงคำในประโยคให้ถูกต้องตามไวยากรณ์ จึงทำให้การให้ข้อมูลส่วนอื่นๆ มีน้อยกว่า และอาจให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีรายละเอียดมากแก่ผู้เรียนทุกคนได้ไม่ทั่วถึง ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะนำแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่พัฒนาขึ้นไปไว้ว่า ควรให้ความสำคัญกับการให้ข้อมูลผู้เรียนทุกคนอย่างทั่วถึง ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของงานเขียน หรือหากผู้สอนมีข้อจำกัดด้านเวลาในการตรวจงานและจำนวนงานเขียนที่ต้องตรวจ ผู้สอนอาจใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยแสดงประเด็นที่สำคัญ แล้วจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามและสนทนาอย่างเป็นกันเองเกี่ยวกับข้อผิดพลาดเหล่านั้นก็ ผู้เรียนโดยตรงแทนการเขียนก็ได้

ส่วนสาเหตุที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนและโดยตนเองน้อยกว่าวิธีแรกนั้นอาจเป็นเพราะผู้เรียนไม่กล้าแก้ไขงานให้เพื่อนเนื่องจากเกรงว่าจะทำให้เจ้าของงานรู้สึกไม่พอใจ ซึ่งอาจแก้ไขได้โดยไม่ต้องระบุชื่อของ ผู้ตรวจและให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือผู้สอนอาจชี้แจงแก่ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนเพิ่มเติมให้ผู้เรียนคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการให้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อน และชี้แจงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับนี้ไม่ใช่การจับผิดผู้เขียน แต่เป็นการแสดงข้อมูลที่ช่วยปรับปรุงงานเขียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ Sherman (1994) กล่าวไว้ว่า ข้อมูลย้อนกลับมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะข้อมูลย้อนกลับเป็นสิ่งที่ช่วยปรับปรุงงานเขียนให้ดียิ่งขึ้น โดยข้อมูลย้อนกลับที่ผู้สอนให้แก่ผู้เรียนนี้ต้องเป็นข้อมูลที่ เป็นโยชน์และเป็นสิ่งที่นำไปใช้ได้ และผู้เรียนต้องนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับไปใช้ด้วย

นอกจากนี้ ผู้สอนควรกล่าวย้ำแก่ผู้ตรวจงานและให้ข้อมูลย้อนกลับว่า ต้องให้ข้อมูลทั้งที่เป็นส่วนดีและส่วนที่เป็นข้อบกพร่องควบคู่กันไป ไม่เน้นหนักไปด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านที่เป็นข้อบกพร่อง เพราะถ้าผู้เขียนได้รับการตรวจงานโดยพบแต่ข้อผิดพลาดจำนวนมาก อีกทั้งยังได้ข้อเสนอแนะแต่ในส่วนที่เป็นข้อผิดพลาดแต่อย่างเดียวย่อมบั่นทอนกำลังใจของผู้เรียน และอาจทำให้ไม่อยากเขียนงานอีกต่อไป

ส่วนสาเหตุที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยตนเองน้อยกว่าโดยผู้สอนและโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนนั้น ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบจากข้อความที่ผู้เรียนเขียนไว้ว่า เป็นเพราะผู้ตรวจงานคิดว่าตนเขียนงานได้ดีแล้ว ทำให้มองข้ามข้อผิดพลาดของตนเอง รวมทั้งผู้เขียนไม่ค่อยรู้ข้อผิดพลาดของตนเองทำให้ ไม่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับได้มากเท่าที่ควร หรืออาจไม่แน่ใจในข้อมูลย้อนกลับของตนว่าถูกต้องหรือไม่ ซึ่งข้อค้นพบตรงนี้แม้ว่าจะมีส่วนหนึ่งไม่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับได้มาก แต่อย่างน้อยการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยตนเองก็เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนให้ความสำคัญกับสิ่งที่ตนเองเขียนโดยอาศัยข้อมูลที่ได้เรียนรู้มาแล้วจากผลการทดสอบเบื้องต้น จากผู้สอน และจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนำตนเองไปสู่การเรียนรู้ด้วย

ตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับข้อความที่ Lewis (2003) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการให้ข้อมูลย้อนกลับ งานเขียนไว้ว่า ข้อมูลย้อนกลับช่วยนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์สำคัญประการหนึ่งของข้อมูลย้อนกลับคือเพื่อนำผู้เรียนไปถึงจุดที่ผู้เรียนสามารถค้นพบข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเอง

จากรายละเอียดในการอภิปรายเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง ๓ วิธีข้างต้น และผลการวิจัยเกี่ยวกับการนำข้อมูลย้อนกลับไปใช้ในการพัฒนางานเขียนครั้งต่อไป และประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับทำให้ได้ข้อสรุปว่า ไม่ว่าผู้เรียนจะได้รับการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวิธีการใด ผลที่ได้จากการได้รับข้อมูลย้อนกลับนี้ นวัตกรรมก็ช่วยทำให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่เป็นข้อบกพร่องไปใช้ปรับปรุงงานเขียนของตนในด้านต่างๆ เช่น ด้านการใช้ไวยากรณ์ ด้านกลไกการเขียน และทำให้ตนระวังข้อบกพร่องลักษณะอื่นๆ และมีความรอบคอบในการเขียนมากขึ้นในการเขียนครั้งต่อไป และผู้เรียนยังได้รับประโยชน์โดยตรงต่อตนเองในด้านการพัฒนางานเขียน และประโยชน์โดยอ้อมในเรื่องของการคิดอย่างมีเหตุผล ความรับผิดชอบ การยอมรับฟังความคิดเห็นและการให้กำลังใจผู้อื่น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

๑. ผู้สอนที่จะนำแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับไปใช้ควรมี การให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนอย่างละเอียดโดยให้นำหน้าของส่วนที่เป็นข้อดีและข้อบกพร่องให้ใกล้เคียงกัน และควรให้กำลังใจแก่ผู้เรียนเพื่อเสริมความมั่นใจแก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนางานเขียนของตนต่อไป

๒. แม้ว่าผลการวิจัยจะแสดงให้เห็นว่าผู้เรียน มีความพึงพอใจต่อ แนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยผู้สอนมากกว่าการได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนและโดยตนเอง แต่ผู้สอนควรใช้ทั้ง ๓ วิธี ในการสอนผู้เรียนสลับกันไป เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับงานเขียนของตนเองและงานเขียนของเพื่อนเพื่อเปิดมุมมองของตนเองให้กว้างขึ้น ได้เห็นตัวอย่างงานเขียนของเพื่อน และรู้จักการใช้เหตุผลและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

๓. ผู้สอนควรมีการติดตามผลการเขียนของผู้เรียนหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง และพิจารณาว่าผู้เรียนมีการปรับปรุงงานเขียนในประเด็นต่างๆ ที่ได้ให้ข้อมูลย้อนกลับไว้แล้วหรือไม่ เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับที่ให้แก่ผู้เรียนไปนั้นเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

๔. ผู้สอนหรือนิสิตที่จะเป็นครูในอนาคตสามารถนำแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับไปใช้ในรายวิชาที่สอนเกี่ยวกับการเขียนโดยเฉพาะหรือ ในรายวิชาอื่นๆ ที่มีการมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนงานประเภทความเรียงซึ่งรายวิชานั้นอาจไม่ใช่วิชาที่สอนการเขียนโดยตรง เนื่องจากการเขียนเป็นการสื่อความคิดของผู้เขียนและเป็นวิธีการที่ใช้ในทุกๆ วิชาที่มีการมอบหมายงานเขียนที่เขียนเป็นความเรียง หรือใช้ในการตรวจข้อสอบอัตนัย ดังนั้น ผู้สอนสามารถนำแนวทางนี้ไปปรับใช้กับรายวิชาของตน โดยอาจลดขั้นตอนบางขั้นตอนเพื่อปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา และระยะเวลาในการสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. การศึกษาผลของการใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนวิธีอื่นๆ ตามที่นักวิชาการเสนอไว้ ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้เลือกมาใช้ในงานวิจัยนี้ เช่น การใช้โปรแกรมเวิร์ดโปรเซสเซอร์ในการตรวจงานเขียน การใช้แบบให้คะแนนในการให้ข้อมูลย้อนกลับ การส่งงานเขียนไปโดยรอบเพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียน เป็นต้น

๒. การเปรียบเทียบผลของการได้รับข้อมูลย้อนกลับในรายวิชาที่สอนเรื่องการเขียน โดยตรงกับรายวิชาอื่นๆ ที่ไม่มุ่งเน้นสอนการเขียนโดยตรง เพื่อศึกษาว่าจะสามารถนำแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับนี้ไปใช้ได้ดีมากน้อยเพียงใด และมีขั้นตอนใดที่ควรปรับปรุงได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๓. การเปรียบเทียบผลของการได้รับข้อมูลย้อนกลับตามแนวทางการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเป็นการยืนยันข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยนี้

๔. การวิจัยในครั้งนี้ไม่ได้มีการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน ได้แก่ ประเภทของความเรียง หัวข้อเรื่อง ความยาวของงานเขียน รวมทั้งจำนวนครั้งของการตรวจงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยผู้สอน โดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน และโดยตนเอง ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการควบคุมตัวแปรดังกล่าว และทำวิจัยซ้ำเพื่อยืนยันผลของการวิจัยในครั้งนี้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (๒๕๔๒). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
ธัญญา สังขพันธานนท์. (๒๕๔๘). **การเขียนสารคดีภาคปฏิบัติ**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประสิทธิ์ ภาพยกลอน (๒๕๑๘). **การเขียนภาคปฏิบัติ**. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช.

เอมอร ชิตตะโสภณ. (๒๕๒๙). **การแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน**. เชียงใหม่: ศูนย์หนังสือเชียงใหม่.

ภาษาอังกฤษ

Gunning, T. G. (2002). **Assessing and correcting reading and writing difficulties**. 2nd ed. Boston: Allyn & Bacon.

Jacobs, H. L. (1981). **Testing ESL language test**. London: Newbury House.

Lewis, M. (2003). **Giving feedback in language classes**. Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.

Lunsford, R. F & Bridges, B. (2005). **The Longwood guide to writing**. 3rd ed. New York: Pearson/Longman.

O'Malley, J. M. & Pierce, L. V. (1996). **Authentic assessment for English language learners: Practical approaches for teachers**. USA: Addison-Wesley.

Paulus, T. M. (1999). The effect of peer and teacher feedback on student writing. **Journal of Second Language Writing** 8, 3 (September): 265-289.

- Robinson, W. S. (2006). **Texts and contexts: A contemporary approach to college writing**. 6th ed. USA: Thomson/Wadsworth.
- Sherman, J. (1994). **Feedback: Essential writing skills for intermediate students**. Oxford: Oxford University Press.
- Wax, D. (2010). **Improve your writing with these tips**. [online]. Available from: <http://www.lifehack.org/articles/communication/improve-your-writing-with-these-editing-tips.html> [2010, 1 April]
- Wolter, D. R. (1975). **Effect of feedback on performance on a creative writing task**. Doctoral Dissertation. The University of Michigan.
- Zacharias, N. T. (2007). Teacher and student attitudes toward teacher feedback. **A Journal of Language Teaching and Research** 38, 1: 38-52.

ผู้เขียน

อาจารย์ ดร. วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย